अंसयन्-न्ती,	अंसिसयिषन्-न्ती ;
अंसयिष्यन्-न्ती-ती,	अंसिसयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
अंसयमानः,	अंसिसयिषमाणः ;
अंसयिष्यमाणः,	अंसिसयिषिष्यमाणः ;
अन्[1]-अंसौ-अंसः ;	—
अंसितम्-तः,	अंसिसयिषितम्-तः-तवान् ;
अंसः,	अंसिसयिषुः ;
अंसयितव्यम् ,	अंसिसयिषितव्यम् ;
अंसनीयम् ,	असिसयिषणीयम् ;
अंस्यम् ,	अंसिसयिष्यम् ;
ईषदंसः, दुरंसः, स्वंसः ;	—
अंस्यमानः,	अंसिसयिष्यमाणः ;
अंसः,	अंसिसयिषः ;
अंसयितुम् ,	अंसिसयिषितुम् ;
अंसना,	अंसिसयिषा ;
अंसनम् ,	अंसिसयिषणम् ;
अंसयित्वा,	अंसिसयिषित्वा ;
समंस्य[2], उदंस्य,[A],	समंसिसयिष्य ;
अंसम् २, अंसयित्वा २,	अंसिसयिषम् २ ; अंसिसयिषित्वा २,

(55) "अह व्याप्तौ" (V-स्वादिः-1272-सक.सेट्.पर.)

आहकः-हिका,	आहकः-हिका,	अजिहिष[3]कः-षिका ;
अहिता-त्री,	आहयिता-त्री,	अजिहिषिता-त्री ;

---

1. 'संयोगान्तस्य लोपः' (8-2-23) इति सलोपः।
2. अल्लोपणिलोपयोः स्थानिवद्भावात् 'अनिदितां—' (6-4-24) इति नलोपो न।
A. 'लोके वष्कयतीह चित्रितमहामञ्चे स्वयं चित्रयन् दोष्णा खड्गमुदंस्य तस्य वटयन् हस्तादगृह्णादमुम्॥' धा. का. 3-61.
3. 'कुहोश्चुः' (7-4-62) इति अभ्यासस्य चुत्वम्।